

DECIZIA nr 458/2017
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL, CIFx
inregistrata la DGRFPB sub nr.x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de AJFP Galati, cu adresele nr. x si nr. x, inregistrate la DGRFPB sub nr. x si nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta in data de 21.06.2017, inregistrata la DGRFPB sub nr. c, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-GL x, comunicata in data **25.04.2017**, emisa de AJFP Galati in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-GL x, prin care s-au stabilit urmatoarele obligatii fiscale:

- x lei - impozit pe profit;
- x lei - TVA stabilita suplimentar.

Societatea contesta urmatoarele obligatii fiscale:

- x lei - impozit pe profit;
- x lei - TVA stabilita suplimentar.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata contribuabila aduce urmatoarele argumente:

1. Decizia de impunere contestata este nula, fiind emisa cu incalcarea dispozitiilor art. 131 din Codul de procedura fiscala, intrucat AJFP Galati nu este organul fiscal competent cu privire la emiterea acesteia, ci doar cu privire la incheierea raportului de inspectie fiscala.

2. In perioada 2014 - 2015 societatea a achizitionat in scopul revanzarii 5 masini din care una de la SC x SRL din x si 4 de la SC x din x.

Organele de inspectie fiscala au sanctionat-o pe contestatara pentru neregulile celor doua societati din x, motiv pentru care se afla in imposibilitatea desfasurarii activitatii.

Decizia de impunere emisa pe numele societatii contestatare este in contradictie cu deciziile de impunere emise in urma inspectiilor fiscale efectuate la societatile furnizoare, fiind imputate sume de bani de doua ori pentru aceleasi fapte. Vanzarea celor 5 masini a fost considerata reala.

3. Constatările organelor de inspectie fiscala sunt nelegale, avand in vedere urmatoarele considerente:

- toate facturile fiscale indeplinesc conditiile prevazute de art. 146 alin 1 lit a si art 155 din Codul fiscal;
- nu este culpa societatii ca vanzatorii nu au declarat si platit obligatiile fiscale catre stat, astfel ca nu exista niciun temei pentru sanctionarea sa;
- nu exista temei legal care sa impuna verificarea facturii daca emitentul ei este sau nu inregistrat in scopuri de TVA;
- nu exista nicio dovada ca la data efectuarii achizitiilor ar fi existat publicata anularea inregistrarii in scopuri de TVA a x si x din x si nici ca acestea din urma societate ar fi fost instiintata despre aceasta operatiune;
- temeiurile de drept retinute in cuprinsul deciziei de impunere nu sunt incidente spetei;
- potrivit Hotararii CJUE data in cauza C-277/14, fiscul nu poate refuza contribuabilului dreptul de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta tranzactiilor incheiate cu parteneri de afaceri inactivi din punct de vedere fiscal;
- facturile emise de x sunt anterioare anularii la data de 01.05.2015 a inregistrarii in scopuri de TVA.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-GL x, AJFP Galati a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-GL x, prin care s-a stabilit s-au stabilit urmatoarele obligatii fiscale:

- x lei - impozit pe profit;
- x lei - TVA stabilita suplimentar.

Societatea contesta urmatoarele obligatii fiscale:

- x lei - impozit pe profit;
- x lei - TVA stabilita suplimentar.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Organele de inspectie fiscala din cadrul AJFP Galati au efectuat inspectia fiscala la **SC x SRL**. Controlul a fost finalizat prin emiterea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-GL x, prin care s-a stabilit s-au stabilit urmatoarele obligatii fiscale:

- x lei - impozit pe profit;
- x lei - TVA stabilita suplimentar.

1. Din constatările consemnate in Raportul de inspectie fiscala nr. F-GL x, rezulta ca diferentele stabilite (x lei - impozit pe profit si x lei - TVA stabilita suplimentar) provin din:

A. Conform Anexei 2 la RIF, impozitul pe profit in suma totala de x lei x se compune din:

Referitor la anul 2014 - diferenta de impozit pe profit in suma de x lei aferenta unei baze in suma de x:

- x lei - achizitii de autovehicule de la SC x SRL x-x, conform facturilor fiscale nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR);

- x lei - achizitii de autovehicule de la SC x SRL, conform facturilor fiscale nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR).

- (-) x lei - pierdere fiscala de recuperat.

Referitor la anul 2015 - diferenta de impozit pe profit in suma de x lei aferenta unei baze in suma de x lei ($x \times 16\% = x$):

- x lei - achizitii de autovehicule de la SC x SRL, conform facturilor fiscale nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR).

Referitor la anul 2016 - diferenta de impozit pe profit in suma de (-) x lei = (-) x lei + x lei:

- (-) x lei - impozit pe profit aferent trimestrului I 2016 declarat, dar nedatorat de societate;

- x lei [$x + (-) x \times 16\%$] - impozit pe profit provine din:

- x lei - cheltuielilor nedeductibile reprezentand "commission for 2 x Sales", conform facturii nr. x emisa de x, pe motiv ca operatiunea de comisionare nu a fost facturata de societatea (x) care a furnizat autoturismele;

- (-) x lei - pierdere fiscala de recuperat.

Se retine ca prin contestatia formulata, **societatea prezinta motivele de fapt si de drept numai cu privire la cheltuielile nedeductibile in suma totala de x lei**, care se compun din:

- x lei - achizitii de autovehicule de la SC x SRL x-x, conform facturilor fiscale nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR);

- x lei (x lei + x lei) - achizitii de autovehicule de la SC x SRL, conform facturilor fiscale nr. x, nr. x, nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR).

2. Conform Anexelor 4 si 5 la RIF, TVA stabilita suplimentar in suma de x lei se compune din:

A. TVA nedeductibila in suma totala x lei:

- x lei - TVA aferenta achizitiilor de autovehicule de la SC x SRL x-x, conform facturilor fiscale nr. x si nr. x, pe motiv ca societatii vanzatoare i-a fost anulata inregistrarea in scopuri de TVA incepand cu data de 01.08.2014;

- x lei - TVA aferenta achizitiilor de autovehicule de la SC x SRL, conform facturilor fiscale nr. x, nr. x, nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR), iar societatea vanzatoare nu a declarat livrarile catre contestatara;

- (-) x - TVA declarata in minus de societate;

- x lei - TVA declarata in plus de societate.

B. TVA colectata suplimentar in suma de x lei:

- x lei aferenta livrarilor intracomunitare de autoturisme second-hand efectuate in regim special catre persoane juridice intracomunitare si catre persoane fizice din tara;
- x lei - TVA colectata declarata in minus de societate.

Se retine ca **societatea contesta numai TVA stabilita suplimentar in suma totala de x lei**, care se compune din:

- x lei - TVA nedeductibila aferenta achizitiilor de autovehicule de la SC x SRL x, conform facturilor fiscale nr. x si nr. x, pe motiv ca societatii vanzatoare i-a fost anulata inregistrarea in scopuri de TVA incepand cu data de 01.08.2014;
- x lei - TVA nedeductibila aferenta achizitiilor de autovehicule de la SC x SRL, conform facturilor fiscale nr. x, nr. x, nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR), iar societatea vanzatoare nu a declarat livrarile catre contestatara.

3.1 Referitor la aspectele procedurale invocate in contestatie:

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala din cadrul AJFP Galati aveau dreptul sa emita decizia de impunere contestata, in conditiile in care inspectia fiscala s-a desfasurat in baza delegarilor de competenta nr. A-RFC x si nr. A-RFC x.

In fapt, prin contestatia formulata societatea invoca necompetenta organelor de inspectie fiscala din cadrul AJFP Galati cu privire la emiterea deciziei de impunere contestata.

In drept, conform prevederilor art. 120 si art. 131 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 120 Reguli speciale privind competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central

(1) In cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F. se pot constitui, la nivelul aparatului central, structuri care au competență în efectuarea inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării.

(2) **Competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central se poate delega altui organ fiscal central, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.**”

“Art. 131 Rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere faptic și legal și consecințele lor fiscale.

(...) (4) **Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:**

a) **deciziei de impunere**, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare.”

De asemenea, conform dispozițiilor art. 1 din OPANAF nr. 767/2016 din 19 februarie 2016 privind condițiile de delegare a competenței altui organ de inspecție fiscală pentru efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală

“Art. 1 (1) Delegarea de competență se poate acorda altui organ de inspecție fiscală, pentru unul sau mai mulți contribuabili/plătitori, pentru efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.

(2) Prin sintagma acțiuni de inspecție fiscală, utilizată în prezentul ordin, se înțeleg următoarele: control inopinat, control încrucișat, constatare la fața locului, inspecție fiscală generală sau parțială.”

În speta sunt aplicabile și Instrucțiunile de completare a formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice" - OPANAF nr. 3709/2015 din 18 decembrie 2015:

“Anexa 2

Formularul "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice" reprezintă **actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală** pentru stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare principale aferente diferențelor de baze de impozitare constatate, precum și pentru soluționarea cu inspecție fiscală anticipată a decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare, în situația în care suma aprobată la rambursare diferă de cea solicitată.

Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice **se completează la încheierea unei inspecții fiscale** generale sau parțiale, ca urmare a stabilirii de obligații fiscale suplimentare principale aferente diferențelor de baze de impozitare constatate și înscrise în raportul de inspecție fiscală, întocmit la încheierea acesteia.

Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice **se întocmește de către organul de inspecție fiscală**, se avizează de șeful de serviciu și se aprobă de conducătorul structurii de inspecție fiscală.”

Potrivit reglementarilor legale de mai sus, competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central se poate delega altui organ fiscal central, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

În speta, prin adresele nr. A-RFC x și nr. A-RFC x, ANAF - Direcția Generală de Coordonare a Inspecției Fiscale a dispus delegarea de competență Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Galați pentru efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală parțială la **SC x SRL**.

Drept pentru care a fost încheiat Raportul de inspecție fiscală nr. F-GL x, în baza căruia AJFP Galați a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-GL x, contestată în parte de societate.

Față de cele mai sus prezentate, rezultă că nu poate fi reținută în soluționarea cauzei invocarea de către contestatară a nulității deciziei de impunere, cătă vreme acest act nu a fost emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența.

Astfel cum rezultă din prevederile legale anterior menționate, formularul "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice" este un act administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală la încheierea unei inspecții fiscale generale sau parțiale, în speta organelor de inspecție fiscală din cadrul AJFP Galați.

Or, in conditiile in care, asa cum sustine contestatara, decizia de impunere ar trebui emisa de organul fiscal central de domiciliu (de administrare a creantelor fiscale), s-ar incalca dispozitiile legale in vigoare care stipuleaza expres ca organele de inspectie fiscala sunt cele competente sa emita acest act administrativ fiscal.

Prin urmare, cu privire la acest capat de cerere, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC x SRL**.

3.2 Referitor la impozitul pe profit in suma de (-) x lei:

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare a contestatiilor se poate pronunta pe fond asupra acestui capat de cerere, in conditiile in care contestatara nu prezinta motivele de fapt si de drept pe care isi intemeiaza contestatia.

In fapt, prin contestatia formulata societatea nu a prezentat motivele de fapt si de drept cu privire la impozitul pe profit in suma totala de (-) x lei, care se compune din:

Referitor la anul 2014 - diferenta de impozit pe profit in suma de (-) x lei = (-) x x 16%, care provine din:

- (-) x lei - pierdere fiscala de recuperat.

Referitor la anul 2016 - diferenta de impozit pe profit in suma de (-) x lei = (-) x lei + x lei:

- (-) x lei - impozit pe profit aferent trimestrului I 2016 declarat, dar nedatorat de societate;

- x lei [x + (-) x] x 16%] - impozit pe profit provine din:

- x lei - cheltuielilor nedeductibile reprezentand "commission for 2 Range x", conform facturii nr.x emisa de x, pe motiv ca operatiunea de comisionare nu a fost facturata de societatea (x) care a furnizat autoturismele;

- (-) x lei - pierdere fiscala de recuperat.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 269 alin. (1) si art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, republicat:

"Art. 269. - Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) **motivele de fapt și de drept;**

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii."

"Art. 280. - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) **Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**"

De asemenea, pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015:

«2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.»

Se reține că prin contestația formulată, contribuabilul nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază acest capăt de cerere.

Din dispozițiile legale citate mai sus, rezultă că în contestație trebuie să se menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată; cu privire la acest capăt de cerere, contestatarul nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat vreun articol de lege în apărarea sa.

De asemenea, potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”.

Astfel, având în vedere cele reținute de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei îi revine**. Sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. 3250/2010 în dosarul nr. 935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *„motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedeplinirea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca nemotivată** contestația formulată de **SC x SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-GL x, cu privire la impozitul pe profit în suma totală de (-) x lei.

3.3 Referitor la impozitul pe profit în suma totală de x lei și TVA stabilită suplimentar în suma totală de x lei:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează impozitul pe profit în suma de x lei și TVA stabilită suplimentar în suma de x lei, în condițiile în care argumentele invocate de aceasta nu sunt de natură să modifice starea de fapt fiscală constatată de organele de inspecție fiscală.

În fapt, potrivit Raportului de inspectie fiscala nr. F-GL x, in temeiul art. 11 alin 14, art. 21 alin. (4) lit. f), art. 145 alin. (1), art. 146 alin 1 lit a) si art. 155 alin. (24) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de control au constatat ca societatea datoreaza impozit pe profit in suma totala de x lei si TVA stabilita suplimentar in suma totala de x (suma contestata), care se compun din:

1. Conform Anexei 2 la RIF, impozitul pe profit in suma totala de x lei $[x + x]$ se compune din:

Referitor la anul 2014 - diferenta de impozit pe profit in suma de x lei aferenta unei baze in suma de x lei $[(x + x) \times 16\% = x]$:

- x lei - achizitii de autovehicule de la SC x SRL x-x, conform facturilor fiscale nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR);

- x lei - achizitii de autovehicule de la SC x SRL, conform facturilor fiscale nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR).

Referitor la anul 2015 - diferenta de impozit pe profit in suma de x lei aferenta unei baze in suma de x lei $(x \times 16\% = x)$:

- x lei - achizitii de autovehicule de la SC x SRL, conform facturilor fiscale nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR).

2. Conform Anexelor 4 si 5 la RIF, TVA stabilita suplimentar in suma de x lei contestata se compune din:

- x lei - TVA nedeductibila aferenta achizitiilor de autovehicule de la SC x SRL x-x, conform facturilor fiscale nr. x si nr. x, pe motiv ca societatii vanzatoare i-a fost anulata inregistrarea in scopuri de TVA incepand cu data de 01.08.2014;

- x lei - TVA nedeductibila aferenta achizitiilor de autovehicule de la SC x SRL, conform facturilor fiscale nr. x, nr. x, nr. x si nr. x, pe motiv ca societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor (CMR), iar societatea vanzatoare nu a declarat livrarile catre contestatara;

În drept, în materia impozitului pe profit sunt aplicabile prevederile art. 21 alin. (1) Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare conform căruia:

“ART. 21 Cheltuieli:

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

coroborat cu pct. 12 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, iar cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările și completările ulterioare.

Cheltuielile care nu sunt aferente realizării veniturilor impozabile nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

În speță sunt aplicabile și dispozițiile:

- art. 21 alin. 4 lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ (4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: (.....)

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.”

Așadar, în categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal se încadrează printre altele și cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii.

- pct. 46 alin. (1) și (2) din OMFP 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, în vigoare până la data de 31.12.2014:

„pct. 46 - (1) Principiul prevalenței economicului asupra juridicului. Prezentarea valorilor din cadrul elementelor din bilanț și contul de profit și pierdere se face ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al operațiunii raportate, și nu numai de forma juridică a acestora.

(2) Respectarea acestui principiu are drept scop înregistrarea în contabilitate și prezentarea fidelă a operațiunilor economico-financiare, în conformitate cu realitatea economică, punând în evidență drepturile și obligațiile, precum și riscurile asociate acestor operațiuni.

Evenimentele și operațiunile economico-financiare trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative. Documentele care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economico-financiare trebuie să reflecte întocmai modul cum acestea se produc, respectiv **să fie în concordanță cu realitatea.** De asemenea, contractele încheiate între părți trebuie să prevadă modul de derulare a operațiunilor și să respecte cadrul legal existent.”

- pct. 57 alin. (2) și (3) din Ordinul nr. 1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, în vigoare începând cu data de 01.01.2015:

“57 (2) Evenimentele și operațiunile economico-financiare trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative. Documentele justificative care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economico-financiare trebuie să reflecte întocmai modul cum acestea se produc, respectiv **să fie în concordanță cu realitatea.** De asemenea, contractele încheiate între părți trebuie să prevadă modul de derulare a operațiunilor și să respecte cadrul legal existent.”

(3) Forma juridică a unui document trebuie să fie în concordanță cu realitatea economică. Atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, entitatea va înregistra în contabilitate aceste operațiuni, cu respectarea fondului economic al acestora.”

- documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale conform prevederilor lit. A, anexa 1, pct. 2 din Ordinul nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile:

„ pct. 2 (...)

- conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;

- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate, după caz;

- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii economico-financiare, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiunile respective, după caz;

- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.”

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.

Potrivit acestor dispoziții imperative ale legii, simpla înregistrare în conturile de cheltuieli a unor sume nu este suficientă pentru ca respectivele cheltuieli să fie deductibile la calculul profitului impozabil, respectivele sume trebuind să aibă la bază documente justificative întocmite potrivit legii, prin care să se probeze modul în care se produc.

În drept, în materia TVA sunt aplicabile prevederile art. 134 alin. (1) alin. (2), art. 134¹ alin. (1), art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

„ **Art. 134** Faptul generator și exigibilitatea

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.”

“**Art. 134¹** Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.”

“**Art. 145** (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile.”

“**Art. 146** (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare.”

Mai mult, prin Normele metodologice de aplicare ale Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, legiuitorul reglementează la pct. 46 justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată. Astfel, potrivit alin.(1) al acestui punct, în vigoare în perioada în care au fost efectuate operațiunile:

”46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal și cu dovada plății în cazul achizițiilor prevăzute la art. 145 alin. (1²) din Codul fiscal efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii prevăzute la art. 145 alin. (1¹) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare. [...]”

Prin urmare, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționat de utilizarea bunurilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, iar pentru exercitarea acestui drept persoana impozabilă are obligația să dețină exemplarul original al facturii care să cuprindă toate informațiile obligatorii expres stipulate de prevederile legale în materie și care să fie însoțită de toate documentele emise la data livrării de bunuri.

Astfel că pentru a beneficia de dreptul de deducere a TVA trebuie îndeplinite în primul rând condițiile de fond pentru ca evenimentele și tranzacțiile să prezinte credibilitate, fiind necesar ca acestea să fie contabilizate și prezentate în concordanță cu fondul și realitatea lor economică și nu doar cu forma lor juridică.

Totodată, se rețin și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție cuprinse în Decizia nr. 398/16.02.2016, anexata la dosarul cauzei, potrivit cărora:

„(...) pentru exercitarea dreptului de deducere trebuie îndeplinite atât condițiile de fond (legate de persoana impozabilă, existența achiziției și destinației acesteia), cât și de formă (existența unei facturi și conformitatea acesteia cu prevederile art.155 al.5 Cod fiscal).

Referitor la verificarea îndeplinirii condițiilor de fond sunt aplicabile dispozițiile art.49 CPF, potrivit cărora, pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii administrează mijloace de probă, putând proceda, printre altele, la solicitarea de informații de orice fel din partea contribuabililor și a altor persoane precum și la administrarea probei cu înscrisuri.

Așadar, contrar susținerilor recurente, deținerea unei facturi fiscale care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 al. 5 Cod fiscal nu dovedește decât îndeplinirea condițiilor de formă. Pentru verificarea condițiilor de fond privind realitatea datelor înscrise în factură sau destinația achiziției, autoritatea fiscală poate să ceară informații sau documente contabile suplimentare.”

De asemenea, organul de soluționare a contestației reține că jurisprudența Curții Europene de Justiție, pe care țara noastră, prin Tratatul de Aderare, s-a obligat să o respecte, recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi obiective pentru demonstrarea dreptului de deducere a TVA și obligația persoanei impozabile de a demonstra acest drept, și anume la paragraful 23 din cauza C-110/94 INZO se face trimitere la paragraful 24 din cauza C-268/83 ROMPELMAN, unde Curtea a statuat că este obligația persoanei care solicită deducerea TVA să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile pentru acordarea deducerii.

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că simpla achiziție a unui bun și/sau serviciu pe numele persoanei impozabile nu constituie și o prezumție a utilizării în scop economic a bunului și/sau serviciului achiziționat, respectiv pentru desfășurarea unei activități economice care să dea naștere la operațiuni taxabile.

Din documentele aflate la dosarul cauzei și potrivit constatarilor organelor de inspecție fiscală, rezulta următoarele aspecte:

1. Cu privire la achizițiile de la SC x SRL x:

- în data de 28.08.2014 între contestatara și SC x SRL x a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare pentru un vehicul folosit x, 5.0D, an de fabricație 2014, rulaj 1.100 km, serie sasiu x;

- în baza contractului au fost emise două facturi fiscale, respectiv nr. x, în valoare totală de x lei din care TVA în suma de x lei și nr. x (avans) în valoare totală de x lei din care TVA în suma de x lei;

- din consultarea sistemului național de evidență auto a rezultat că autovehiculul menționat nu a fost înmatriculat pe teritoriul național, iar societatea nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor, delegatul înscris pe facturile de achiziție fiind domnul x, administratorul **SC x SRL**;

- SC x SRL x nu a declarat livrările către contestatara, înscrise în facturile fiscale mai sus menționate, aspect ce reiese din constatările AJFP x din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. x încheiat cu privire la activitatea acestei societăți;

- din consultarea bazei de date a ANAF referitor la SC x SRL x au rezultat următoarele aspecte:

- **potrivit Registrului persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, societății i-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA începând cu data de 01.08.2014;**

- societatea a fost declarată contribuabil inactiv începând cu data de 05.11.2014 urmare neîndeplinirii obligațiilor declarative;

- societatea este în faliment începând cu data de 03.03.2016;

- conform precizărilor din referatul cauzei, întrucât SC x SRL x a prejudiciat bugetul statului cu suma de x lei, organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP x au sesizat organele de cercetare penală, înaintând către acestea procesul-verbal de sesizare penală nr. x, în vederea verificării posibilității savarsirii unor fapte prevăzute la art. 9 lit b) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

2. Cu privire la achizițiile de la SC x SRL:

- în data de 15.09.2014 între contestatara și SC x SRL a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare pentru un vehicul folosit x, 5.0D, an de fabricație 2014, serie sasiu x; în baza contractului a fost emisă factura nr. xx în valoare totală de x lei din care TVA x lei;

- in data de 28.09.2014 intre contestatara si SC x SRL a fost incheiat contractul de vanzare-cumparare pentru un vehicul folosit x, 5.0D, an de fabricatie 2014, serie sasiu x; in baza contractului a fost emisa factura nr. 00x in valoare totala de x lei din care TVA x lei;

- in data de 24.02.2015 intre contestatara si SC x SRL a fost incheiat contractul de vanzare-cumparare pentru un vehicul folosit x, an de fabricatie 2015, serie sasiu x; in baza contractului a fost emisa factura nr. x in valoare totala de x lei din care TVA x lei;

- in data de 24.03.2015 intre contestatara si SC x SRL a fost incheiat contractul de vanzare-cumparare pentru un vehicul folosit x, 4.0D, an de fabricatie 2015, serie sasiu x; in baza contractului a fost emisa factura nr. x in valoare totala de x lei din care TVA x lei;

- contestatara nu a prezentat documente justificative referitoare la transportul autovehiculelor, facturile fiind transmise prin posta si neavand in scris numele vreunei persoane delegate;

- SC x SRL nu a declarat livrarile catre contestatara, inscrise in facturile fiscale mai sus mentionate si nici nu conduce evidente contabile, respectiv nu are inregistrate achizițiile si livrarile efectuate, aspecte ce reies din constatările AJFP x din cuprinsul Raportului de inspectie fiscala nr. x incheiat cu privire la activitatea acestei societati;

- din consultarea bazei de date a ANAF referitor la SC x SRL au rezultat urmatoarele aspecte:

- societatea a fost declarata contribuabil inactiv incepand cu data de 11.12.2015 urmare neindeplinirii obligatiilor declarative;

- ridicarea sumelor de bani din contul SC x SRL a fost efectuata on-line, cu preponderenta de domnul x, persoana care nu are nicio calitate in aceasta societate;

- potrivit Registrului persoanelor impozabile inregistrate in scopuri de TVA, societatii i-a fost anulata inregistrarea in scopuri de TVA incepand cu data de 01.05.2015;

- conform precizarilor din referatul cauzei, intrucat SC x SRL a prejudiciat bugetul statului cu suma de xx lei, organele de inspectie fiscala din cadrul AJFP x au sesizat organele de cercetare penala, inaintand catre acestea procesul-verbal de sesizare penala nr. x, in vederea verificarii posibilitatii savarsirii unor fapte prevazute la art. 9 lit b) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

Fata de cele mai sus prezentate rezulta ca nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei niciunul dintre argumentele societatii, avand in vedere ca organele de inspectie fiscala din cadrul AJFP Galati au constatat că **SC x SRL a procedat la înregistrarea de achiziții în baza unor facturi fără transferul efectiv al bunurilor (autovehiculelor) respective, având loc doar un circuit scriptic al documentelor și nu unul efectiv.**

In speta este relevanta si jurisprudenta CJUE, respectiv Decizia pronuntata în cauza C-255/02 (Halifax & others contra Marii Britanii), potrivit careia legislația comunitară se opune dreptului contribuabilului de a deduce TVA achitată în amonte dacă operațiunile pe care se întemeiază acest drept sunt aferente unei practici abuzive. Constatarea existenței unei practici abuzive presupune ca operațiunile în cauză să urmărească obținerea unui avantaj fiscal în contradicție cu legislația comunitară în materie. Curtea a statuat că trebuie să rezulte din elemente obiective că operațiunile în cauză au ca scop esențial obținerea unui avantaj fiscal. După ce existența unei practici abuzive a fost constatată, operațiunile economice în cauza trebuie redefinite astfel încât

să se restabilească situația anterioară derulării tranzacțiilor aferente practicii abuzive, de asemenea în același caz în care s-a precizat că:

“- orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația normală care ar fi existat în absența acestui artificiu va fi restabilizată;

- tranzacțiile aferente unei practice abuzive trebuie să fie redefinite, astfel încât să stabilească situația existentă înaintea tranzacțiilor ce constituie practice abuzive.”

Prin urmare, în situația în care, în urma investigațiilor fiscale, se demonstrează că o persoană impozabilă sau un grup de persoane impozabile relaționează unele cu altele într-o serie de tranzacții care dau naștere unei situații artificiale, cu scopul de a crea condițiile necesare pentru a deduce TVA /cheltuieli de achiziție, organele fiscale sunt îndreptățite să solicite plata taxei deduse și a impozitului pe profit diminuat în mod abuziv.

Referitor la motivația societății potrivit căreia nu există temei legal care să impună verificarea facturilor, respectiv a faptului că furnizorii sunt înregistrați în scopuri de TVA, trebuie subliniat că beneficiarul achizițiilor este răspunzător de primirea și înregistrarea în contabilitate a unor documente întocmite necorespunzător, neconforme cu prevederile legale în vigoare, cunoașterea, aplicarea și respectarea actelor normative fiind obligatorie în egală măsură atât pentru furnizor, cât și pentru beneficiar.

De asemenea, societatea are obligația să solicite documente legal aprobate și să demonstreze cu acestea inclusiv faptul că bunurile (în speta autovehiculele) au fost transportate, primite (receptionate).

Mai mult, prin Decizia nr. 5679/2013, Înalta Curte de Casație și Justiție a subliniat ca:

“Potrivit art. 146 alin. (1) lit. a) C.fisc. dreptul de deducere pentru beneficiar se acordă doar dacă facturile fiscale sunt întocmite de o persoană impozabilă ca plătitoare de TVA.

În condițiile în care nu se cunosc furnizorii reali al bunurilor înscrise în aceste facturi, operațiunile consemnate în facturi, chiar dacă au fost înregistrate în contabilitate, sunt considerate fără documente legale de proveniență.

*Nu poate fi primită apărarea recurentei în sensul că nu are nicio responsabilitate în ceea ce privește modul de întocmire și înregistrare a facturilor de către furnizorii săi, întrucât potrivit **art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991** «Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate după caz».*

Rezultă din cele arătate mai sus că se instituie o responsabilizare a celor două părți implicate într-o tranzacție.”

De asemenea, contrar susținerilor din contestație, contribuabila putea lua la cunoștință de faptul că furnizorul său, SC x SRL x, nu mai are calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA la data efectuării achizițiilor de autovehicule, prin accesarea bazei de date publice a ANAF în cadrul portalului aflat la adresa de internet www.anaf.ro/RegistruTVA/searchVAT.

Prin urmare, organul de soluționare a contestației, în acord cu jurisprudența europeană și națională, consideră că dreptul de deducere a cheltuielilor de achiziție și a

TVA nu poate fi recunoscut din punct de vedere fiscal decât în baza unei premise clare și certe, aceea a valabilității tranzacțiilor dintre contestatară și furnizorii săi, fapt care nu a putut fi probat, întrucât furnizorii contestatoarei, menționați mai sus, potrivit constatarilor AJFP x din cuprinsul rapoartelor de inspectie fiscala, atasate la dosarul cauzei, nu au declarat livrarile catre **SC x SRL**, inscrise in facturile fiscale analizate.

Mai mult, astfel cum a fost aratat anterior, conform precizarilor din referatul cauzei, intrucat SC x SRL si SC x SRL x au prejudiciat bugetul statului cu suma de x lei, respectiv cu suma de x lei, organele de inspectie fiscala din cadrul AJFP x au sesizat organele de cercetare penala, inaintand catre acestea procesele-verbale de sesizare penala nr. x si nr. x, in vederea verificarii posibilitatii savarsirii unor fapte prevazute la art. 9 lit b) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

Referitor la TVA dedusa in legatura cu achizițiile de la SC x SRL x, **societate careia i-a fost anulata înregistrarea în scopuri de TVA începând cu data de 01.08.2014**, trebuie subliniate următoarele aspecte:

1. - În situația de față avem de-a face cu un anumit tip de tratament fiscal, aplicabil unor anumite tranzacții, pentru care legiuitorul a înțeles să stabilească un anumit regim fiscal. Astfel, un furnizor / prestator caruia i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA este sancționat astfel:

- pe perioada respectiva nu poate deduce TVA daca efectueaza achizitii,
- daca efectueaza livrari/prestari este obligat sa plateasca TVA aferenta acestor operatiuni.

De asemenea, beneficiarii care achizitioneaza bunuri/servicii de la contribuabilii care au codul de TVA anulat, nu au dreptul sa deduca TVA aferenta acestor facturi (in situatia in care factura cuprinde TVA), conform art. 11 alin (1⁴) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(1⁴) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabilii persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin. (9) lit. b) - e) și au fost înscrși în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 a fost anulată, **nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective**, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

2. - Temeiurile de drept la care face trimitere societatea (art. 155 si art. 146 alin 1 din Codul fiscal) sunt valabile în situația în care ambii participanți la tranzacție respectă condițiile generale privind dreptul de deducere a TVA, respectiv sunt:

- societăți înregistrate în scopuri de TVA și nu societăți a căror înregistrare ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată a fost anulată;
- achizițiile au la baza documente emise potrivit prevederilor legale și care îndeplinesc calitatea de document justificativ din punct de vedere legal și nu documente emise de un contribuabil care nu mai este înregistrat ca plătitor de TVA, documente care nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal pentru TVA.

3. - Tranzacțiile cu societati a căror înregistrare ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată a fost anulată nu lasă loc de interpretare în ceea ce privește temeiurile legale aplicabile (art. 11 alin (1⁴) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal), astfel că atunci

când fac obiectul unei analize fiscale, aceste temeuri sunt prioritar și obligatoriu de luat în considerare, înaintea altor prevederi care reglementează și stabilesc condițiile generale ale dreptului de deducere a TVA.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei invocarea de către societate a Hotărârii CJUE pronunțată în cazul C-277/14, căta vreme nu este aplicabilă în speta, motivele neacordării deductibilității cheltuielilor de achiziție și a TVA aferente acestor achiziții fiind în fapt, așa cum s-a arătat anterior, înregistrarea lor în baza unor facturi fără transferul efectiv al bunurilor (autovehiculelor) respective, având loc doar un circuit scriptic al documentelor și nu unul efectiv. Menționarea de către organele de inspecție fiscală a faptului că societățile furnizoare au devenit inactive ulterior vânzării efectuate către contestatară, a avut drept scop reliefarea perioadei limitată (foarte scurtă) de funcționare a celor doi furnizori, respectiv:

- SC x SRL a fost înregistrată fiscal în data de 14.07.2014 și a devenit inactivă începând cu data de 11.12.2015 urmare neîndeplinirii obligațiilor declarative;

- SC x SRL a fost înregistrată fiscal în data de 06.11.2013 și i-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA începând cu data de 01.08.2014, respectiv a devenit inactivă începând cu data de 05.11.2014 urmare neîndeplinirii obligațiilor declarative.

Fata de cele mai sus prezentate și luând în considerare documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în vigoare în perioada supusă inspecției fiscale, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat deductibilitate fiscală pentru cheltuielile și dreptul de deducere a TVA aferentă achizițiilor de la SC x SRL și SC x SRL, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de **SC x SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-GL x, cu privire la impozitul pe profit și TVA stabilită suplimentar contestate.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art. 1 din OPANAF nr. 767/2016, OPANAF nr. 3709/2015, pct. 2.5 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, art. 269 alin. (1) și art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicat, art. 11 alin. (1⁴), art. 21, art. 134 alin. (1) alin. (2), art. 134¹ alin. (1), art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 46 din HG nr. 44/2004, lit. A, anexa 1, pct. 2 din Ordinul nr. 3512/2008, pct. 12, pct. 57 alin. (2) și (3) din Ordinul nr. 1802/2014, pct. 46 alin. (1) și (2) din OMFP 3055/2009, jurisprudența CJUE

DECIDE

Respingerea contestației formulate de **SC x SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în

cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-GL x emisa de AJFP Galati, cu privire la urmatoarele obligatii de plata:

- x lei - impozit pe profit;
- x lei - TVA stabilita suplimentar.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.